

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 29-03-2020
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPKATB
Sagsnr.: 2003768
Dok. nr.: 1151592

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 99 til L 158 (Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smittesomme og andre overførbare sygdomme (Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Geertsen (V), Ellen Trane Nørby (V) og Jane Heitmann (V).

Spørgsmål nr. 99:

”Ministeren bedes redegøre for spørgsmålet om dommerkendelse fsva. politiets muligheder for at opløse sammenkomster i private boliger.”

Svar:

Det følger § 6, stk. 2, i epidemiloven, at sundheds- og ældreministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, at der uden retskendelse er adgang til lokaler og andre lokaliteter med henblik på kontrol af overholdelsen af regler fastsat i medfør af stk. 1, og om politiets bistand i den forbindelse.

Bemyndigelsen vil ikke blive benyttet til at fastsætte regler om, at der uden retskendelse er adgang til private boliger med henblik på kontrol af overholdelsen af regler fastsat i medfør af stk. 1.

Det betyder, at hvis der måtte blive fastsat regler om forbud mod forsamlinger mv. efter epidemilovens § 6, stk. 1, som ændre ved dette lovforslag, vil politiet for at få adgang til private boliger skulle gå frem efter de almindelige straffeprocessuelle regler om ransagning i retsplejelovens kapitel 73, jf. § 30 i epidemiloven.

Det følger af retsplejelovens § 793, stk. 1, nr. 1, at politiet kan foretage ransagning af bl.a. boliger og andre husrum. Ransagning må kun foretages, hvis den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og ransagningen må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen, jf. § 794, stk. 1. Derudover er det ved ransagning af boliger og andre husrum mv. et krav, at sagen angår en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængselsstraf, eller at der er bestemte grunde til at antage, at bevis i sagen eller genstande, der kan beslaglægges, kan findes ved ransagningen, jf. § 794, stk. 2. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af epidemilovens § 30, at ransagning i sager om overtrædelser af bestemmelserne i denne lov kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Ransagning må efter § 797, stk. 1, ikke foretages, hvis det efter undersøgelsens formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som undersøgelsen må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb. Ransagningen skal således være proportional.

Det følger endvidere af § 796, stk. 2, at afgørelse om ransagning af bl.a. boliger, jf. § 783, stk. 1, nr. 1, træffes ved rettens kendelse. Det er med andre ord udgangspunktet, at ransagning foretages efter indhentelse af retskendelse.

Politiet kan dog træffe beslutning om at foretage ransagningen, såfremt undersøgelsens øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, jf. § 796, stk. 3. Som eksempel kan nævnes, at en mistænkt kan nå at bortskaffe bevismateriale, hvis politiet skal afvente, at der kan indhentes en forudgående retskendelse. I disse tilfælde forelægger politiet, hvis den, hvis husrum, lokaliteter eller genstande ransagningen retter sig mod, fremsætter anmodning herom, snarest muligt og senest inden 24 timer sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes. Politiet kan endvidere træffe beslutning om at foretage ransagningen, hvis den mistænkte, hvis husrum, lokaliteter eller genstande ransagningen retter sig mod, meddeler skriftligt samtykke hertil, jf. § 796, stk. 5.

. / . Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 11 vedrørende lovforslaget.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Katrine Bisballe